

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

II. ÚS 340/2023-42

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Ľuboša Szigetiho a zo sudcov Jany Laššákovej a Petra Molnára (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľky obchodnej spoločnosti **Hossa family, s. r. o.**, Priemyselná 4947, Poprad-Matejovce, IČO 44 360 991, zastúpenej NOVICKÝ advokátska kancelária s. r. o., Františkánska 5, Košice, v mene ktorej koná konateľ a advokát JUDr. Jaroslav Novický, proti postupu Okresného súdu Bratislava V (teraz Mestského súdu Bratislava IV) v konaní vedenom pod sp. zn. 41 Csp 148/2019 takto

r o z h o d o l :

1. Postupom Okresného súdu Bratislava V v konaní vedenom pod sp. zn. 41 Csp 148/2019 **b o l i p o r u š e n é** základné právo sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd a právo na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a čl. 47 Charty základných práv Európskej únie.
2. Mestskému súdu Bratislava IV **p r i k a z u j e**, aby v konaní vedenom pod sp. zn. B5-41 Csp 148/2019 konal bez zbytočných prietáhov.
3. Sťažovateľke **p r i z n á v a** finančné zadostučinenie **500 eur**, ktoré **j e** Mestský súd Bratislava IV **p o v i n n ý** zaplatiť jej do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.
4. Mestský súd Bratislava IV **j e p o v i n n ý** nahradiť sťažovateľke trovy právneho zastúpenia **530,85 eur** a zaplatiť ich právnej zástupkyňi sťažovateľky do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľky a skutkový stav veci

1. Sťažovateľka sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 31. mája 2023 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov

podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), podľa čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“), ako aj svojho práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) v spojení s čl. 47 Charty základných práv Európskej únie (ďalej len „charta“) postupom Okresného súdu Bratislava V (ďalej aj „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 41 Csp 148/2019 (ďalej len „napadnuté konanie“). Navrhuje, aby ústavný súd prikázal okresnému súdu konať bez zbytočných prieťahov, priznal jej finančné zadosťučinenie 3 000 eur a náhradu trov konania.

2. Z ústavnej sťažnosti, jej príloh a vyžiadaného spisového materiálu vyplýva, že sťažovateľka sa návrhom z 12. júna 2019 na Okresnom súde Banská Bystrica domáhala voči žalovanému zaplata 21 842,80 eur s príslušenstvom. Okresný súd Banská Bystrica vydal 19. júla 2019 upomínací platobný rozkaz, ktorý sa nepodarilo doručiť žalovanému do vlastných rúk, preto vyzval 20. novembra 2019 sťažovateľku, aby v lehote 15 dní od doručenia výzvy navrhla pokračovanie v konaní voči žalovanému na príslušnom súde.

3. Sťažovateľka podala 9. decembra 2019 návrh na pokračovanie v konaní proti žalovanému a Okresný súd Banská Bystrica v nadväznosti na to upovedomením z 12. decembra 2019 postúpil vec okresnému súdu.

4. Od postúpenia veci okresný súd nariadil spolu šesť termínov pojednávania, pričom všetky boli zrušené, a naposledy určil termín pojednávania na 6. september 2023. Ku dňu podania ústavnej sťažnosti, teda ani po 4 rokoch od podania návrhu na začatie konania nebolo v právnej veci sťažovateľky otvorené pojednávanie.

5. Sťažovateľka podala 14. marca 2023 sťažnosť na prieťahy v konaní predsedovi okresného súdu, ktorý ju považoval za „*dôvodnú vzhľadom na dĺžku konania, ktorá sa objektívne javí ako neprimeraná*“.

6. Ústavný súd uznesením č. k. II. ÚS 340/2023 z 21. júna 2023 prijal ústavnú sťažnosť sťažovateľky na ďalšie konanie v celom rozsahu.

7. Dňa 5. septembra 2023 bolo ústavnému súdu doručené doplnenie ústavnej sťažnosti, v ktorom sťažovateľka uvádza, že Mestský súd Bratislava IV (ďalej aj „mestský súd“) zrušil pojednávanie nariadené na 6. september 2023 z dôvodu, že spisový materiál bol predložený ústavnému súdu. Sťažovateľka opakovane poukazuje na nečinnosť súdu a žiada, aby ústavný súd vzal na vedomie aj okolnosti uvedené v tomto podaní.

II.

Argumentácia sťažovateľky

8. Sťažovateľka argumentuje, že posudzovaná právna vec nie je skutkovo ani právne zložitá a sama svojím správaním žiadnym spôsobom neprispela k prietahom v napadnutom konaní, naopak, urgenciami opakovane žiadala okresný súd o nariadenie termínu pojednávania.

9. Podľa názoru sťažovateľky spôsobené prietahy v napadnutom konaní nemožno ničím ospravedlniť a takého konanie považuje ako krivdu a odopretie prístupu k súdnej ochrane, preto žiada o priznanie primeraného finančného zadosťučinenia 3 000 eur.

10. Sťažovateľka zastáva názor, že v dôsledku nezákonného postupu okresného súdu spočívajúceho v procesnej pasivite a v opakovanom rušení nariadených pojednávaní aj vtedy, keď na to neexistoval zákonný dôvod, došlo a dochádza k porušeniu jej základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, čl. 38 ods. 2 listiny a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru v spojení s čl. 47 charty.

III.

Vyjadrenie mestského súdu a replika sťažovateľky

III.1. Vyjadrenie mestského súdu:

11. Mestský súd k ústavnej sťažnosti zaujal stanovisko podaním sp. zn. 1 SprV 134/2023 z 10. augusta 2023, ktorého súčasťou sú vyjadrenie zákonnej sudkyne a podrobná chronológia úkonov v napadnutom konaní.

12. Zákonná sudkyňa uviedla, že v danej veci nejde o právne či fakticky zložitý spor. Postup okresného súdu v konaní bol podľa názoru zákonnej sudkyne poznamenaný prijímaním opatrení v súvislosti so zabránením šírenia ochorenia COVID-19, ako i zmenou v organizácii všeobecných súdov, ich príslušnosti a obvodov (tzv. nová súdna mapa). Zákonná sudkyňa tiež poukázala na svoju vysokú pracovnú zaťaženosť a neprimeraný počet pridelených vecí.

13. Zákonná sudkyňa považuje podanie ústavnej sťažnosti za účelové s úmyslom získať finančné prostriedky (finančné zadosťučinenie), keďže sťažovateľka bola opakovane informovaná o procesnom konaní nielen písomne, ale aj telefonicky prostredníctvom súdnej kancelárie (asistentky), že existujú objektívne dôvody brániace v danom spore rozhodnúť.

III.2. Replika sťažovateľky:

14. Sťažovateľka vo svojej replike uviedla, že argumenty zákonného sudcu poukazujúce na vysoký nápad vecí považuje za nerelevantné vo vzťahu k posudzovaniu porušenia jej základných práv, pričom sa odvoláva na judikatúru ústavného súdu.

15. Sťažovateľka tiež odkazuje na závery ústavného súdu, ktorý konštatoval, že aj v čase pandémie musia byť chránené základné ľudské práva a slobody, a preto ani nepriaznivá epidemiologická situácia nemôže ohroziť právne záruky sťažovateľa na právoplatné rozhodnutie.

16. V súvislosti s argumentáciou zákonnej sudkyne týkajúcej sa tzv. novej súdnej mapy sťažovateľka zastáva názor, že akákoľvek zmena zákona majúca vplyv na organizačno-technické zabezpečenie súdov nemôže byť používaná ako univerzálny dôvod zrušovania všetkých nariadených pojednávaní. Navyše, účel prijatej novely zákona sledoval zlepšenie dostupnosti spravodlivosti a urýchlenie prebiehajúcich konaní pred všeobecnými súdmi. Konajúci súd však podľa nej konal takým spôsobom, že až dvakrát zrušil už nariadené pojednávanie z dôvodu novely zákona – čím došlo k absolútnemu ignorovaniu účelu zákona a porušeniu jej základných ľudských práv a slobôd.

17. S tvrdením zákonnej sudkyne o účelovosti podania ústavnej sťažnosti sa sťažovateľka „*absolútne nestotožňuje*“ a uvádza, že po tom, čo podala sťažnosť na priedahy predsedovi okresného súdu, už „*nevidela iný spôsob odstránenia neodôvodnených priedahov, ako podaním ústavnej sťažnosti*“.

18. Sťažovateľka uvádza, že nerozumie tvrdeniu zákonnej sudkyne, že termíny pojednávaní boli opakovane nariaďované z objektívnych dôvodov, a tvrdenie sťažovateľky, že opakovane žiadala urgenciami o nariadenie pojednávaní, sa v plnom rozsahu nezakladá na pravde, keďže z časového hľadiska aj zo spisového materiálu je podľa nej úplne jasné, že až štyri zo šiestich pojednávaní boli nariadené v reakcii na jej písomné žiadosti (urgencie).

IV.

Posúdenie dôvodnosti ústavnej sťažnosti

19. Predmetom konania pred ústavným súdom je posúdenie, či postupom okresného súdu v napadnutom konaní došlo k porušeniu základného práva sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných priedahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 38 ods. 2 listiny a práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru a čl. 47 charty.

20. Ústavný súd si pri výklade základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priedahov, ktoré je garantované v čl. 48 ods. 2 ústavy (obdobne čl. 38 ods. 2 listiny), osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej aj „ESLP“) k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o právo

na prejednanie záležitosti v primeranej lehote, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (m. m. II. ÚS 55/98, I. ÚS 28/01, I. ÚS 132/03, I. ÚS 65/04).

21. V súlade s čl. 52 ods. 3 charty je v rozsahu, v akom charta obsahuje práva, ktoré zodpovedajú právam zaručeným v dohovore, zmysel a rozsah týchto práv rovnaký ako zmysel a rozsah práv ustanovených v uvedenom dohovore. V konkrétnych okolnostiach veci je zmysel a rozsah práva zaručeného čl. 47 charty totožný s právom zaručeným čl. 6 ods. 1 dohovoru.

22. Ústavný súd pri rozhodovaní o ústavných sťažnostiach namietajúcich porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov, resp. práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote, vychádza zo svojej ustálenej judikatúry, v súlade s ktorou účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu. Samotným prerokovaním veci na súde sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstraňuje. K stavu právnej istoty dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iným zákonom predvídaným spôsobom, ktorý znamená nastolenie právnej istoty inak ako právoplatným rozhodnutím súdu (IV. ÚS 221/04).

23. Priznanie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zakladá povinnosť súdu aj sudcu na organizovanie práce tak, aby sa toto právo objektívne realizovalo (m. m. II. ÚS 21/01, I. ÚS 251/05). Základnou povinnosťou súdu a sudcu je preto zabezpečiť taký procesný postup v súdnom konaní, ktorý čo najskôr odstráni stav právnej neistoty, kvôli ktorému sa účastník obrátil na súd so žiadosťou o jeho rozhodnutie. Táto povinnosť súdu a sudcu vychádza najmä zo zásady vyplývajúcej z čl. 17 a § 157 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“). V zmysle čl. 17 CSP „súd postupuje v konaní tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá, predchádza zbytočným prietahom, koná hospodárne a bez zbytočného a neprimeraného zaťažovania strán sporu a iných osôb“ a v zmysle § 157 ods. 1 CSP „súd postupuje v konaní tak, aby sa mohlo rozhodnúť rýchlo a hospodárne, spravidla na jedinom pojednávaní s prihliadnutím na povahu konania“.

24. K vzniku zbytočných prietáhov v konaní pred všeobecným súdom môže pritom dôjsť nielen jeho nečinnosťou, ale aj jeho neefektívnou, resp. nesústredenou činnosťou (m. m. IV. ÚS 22/02, IV. ÚS 380/08, III. ÚS 103/09, I. ÚS 7/2011).

25. Judikatúra ústavného súdu sa ustálila v tom, že otázka, či v konkrétnom prípade bolo alebo nebolo porušené základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov, sa skúma vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti každého jednotlivého prípadu, a to najmä podľa týchto troch základných kritérií: právna a faktická zložitosť veci, o ktorej súd rozhoduje, správanie účastníka súdneho konania (resp. strany v spore) a postup samotného súdu (napr. I. ÚS 41/02). V súlade s judikatúrou EŠLP ústavný súd prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa (napr. I. ÚS 19/00, I. ÚS 54/02, II. ÚS 32/02).

26. Pokiaľ ide o posúdenie kritéria právna a skutková zložitost' prejednávanej veci, ústavný súd konštatuje, že spory, ktorých predmetom je zaplatenie peňažného plnenia s príslušenstvom, v zásade patria medzi bežnú rozhodovaciu agendu všeobecných súdov. Vychádzajúc z predloženého spisového materiálu, v zhode s tvrdením zákonnej sudkyne a sťažovateľky ústavný súd uvádza, že nič nenasvedčuje tomu, že by išlo o skutkovo či právne mimoriadne náročné konanie.

27. Ústavný súd posudzuje pri ústavných sťažnostiach na priet'ahy v konaní aj význam konania pre sťažovateľa. Z hľadiska judikatúry ústavného súdu, resp. Európskeho súdu pre ľudské práva, nejde o konanie, pri ktorom je daná zvýšená požiadavka na rýchlosť konania.

28. V konaní o ústavnej sťažnosti namietajúcej porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov ústavný súd okrem zložitosti veci skúma aj to, akým spôsobom sa na priet'ahoch konania podieľa osoba, ktorá podala ústavnú sťažnosť vo veci porušenia jej základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru. Po preskúmaní príslušného spisového materiálu zistil, že sťažovateľka svojím správaním v napadnutom konaní neovplyvnila nežiaducim spôsobom jeho dĺžku.

29. Napokon ústavný súd hodnotil postup okresného súdu z hľadiska existencie zbytočných priet'ahov v napadnutom konaní, vychádzajúc z ústavnej sťažnosti, vyjadrenia mestského súdu, repliky sťažovateľky a predloženého súdneho spisu. Z obsahu spisu predloženého mestským súdom v tejto veci vyplýva, že konanie sa začalo podaním návrhu sťažovateľky na zaplatenie 21 842,80 eur s príslušenstvom 12. júna 2019. Po realizácii prvotných procesných úkonov ostal okresný súd v roku 2020 nečinný. V roku 2021 nariadil spolu 3 termíny pojednávania, pričom všetky boli zrušené z dôvodu realizácie protipandemických opatrení. V roku 2022 ostal opäť nečinný. Pojednávanie nariadené na 12. január 2023 bolo zrušené, pojednávania nariadené v mesiacoch máj a jún 2023 boli zrušené z dôvodu zavádzania tzv. novej súdnej mapy a pojednávanie nariadené na 6. september 2023 bolo zrušené z dôvodu predloženia spisového materiálu ústavnému súdu. Vo veci bolo nariadených a zrušených teda spolu 7 termínov pojednávania, pričom dosiaľ nebolo pojednávanie otvorené.

30. Ústavný súd konštatuje, že je neakceptovateľná skutočnosť, že ani po vyše 4 rokoch od začatia konania nebolo vo veci otvorené pojednávanie. Na základe uvedených zistení je zrejmé, že okresný súd nezvolil v súdnom konaní taký procesný postup, ktorý by smeroval k rýchlemu odstráneniu právnej neistoty, v ktorej sa sťažovateľka nachádza.

31. Ústavný súd v súvislosti s argumentáciou mestského súdu uplatnenou vo vyjadrení k ústavnej sťažnosti stabilne pripomína, že personálne obsadenie súdu, jeho organizácia, vysoký počet vecí v príslušnom oddelení, ako i optimalizácia súdnictva teda nie sú dôvodmi, pre ktoré by malo byť ospravedlnené, tolerované a ústavne udržateľné porušovanie základného práva sťažovateľa podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ako aj práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru. Nad rámec poznamenáva, že je táto okolnosť z individuálneho hľadiska, teda z hľadiska osoby zákonného sudcu, pochopiteľne

ospravedliteľná, avšak z hľadiska celkovej zodpovednosti okresného súdu za plynulosť konania vo veci účastníkov ju zohľadniť nemožno.

32. K argumentácii mestského súdu v súvislosti s vplyvom objektívnej skutočnosti (pandémia ochorenia COVID-19) na plynulosť súdnych konaní dáva ústavný súd do pozornosti, že samozrejme prihliada na túto objektívnu skutočnosť (uvedené ústavný súd koniec koncov už zohľadnil aj vo svojich niektorých predchádzajúcich rozhodnutiach, napr. vo veciach pod sp. zn. I. ÚS 504/2020, I. ÚS 550/2020, II. ÚS 27/2022, pozn.), no súčasne zastáva názor, že ani uvedená objektívnymi okolnosťami spôsobená prekážka nie je spôsobilá okresný súd zbaviť zodpovednosti za jeho nečinnosť, neprimeranú dĺžku a procesný stav napadnutého konania.

33. Ústavný súd preto s prihliadnutím na doterajšiu dĺžku napadnutého konania (vyše 4 roky), obdobia nečinnosti okresného súdu a jeho neefektívny postup dospel k záveru, že v napadnutom konaní došlo k zbytočným priet'ahom. Na tomto základe rozhodol, že postupom okresného súdu v napadnutom konaní boli porušené základné právo sťažovateľky podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, čl. 38 ods. 2 listiny a právo podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru a podľa čl. 47 charty (bod 1 výroku rozhodnutia).

V.

Prikázanie vo veci konať a priznanie primeraného finančného zadost'učinenia

34. Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak porušenie základných práv podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal.

35. Podľa § 133 ods. 3 písm. a) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ak ústavný súd ústavnej sťažnosti vyhovie môže prikázať, aby ten, kto porušil základné práva a slobody sťažovateľa svojou nečinnosťou, vo veci konal.

36. S účinnosťou od 1. júna 2023 vstúpili do platnosti viaceré zmeny v organizácii všeobecných súdov, ich príslušnosti a obvodov (tzv. nová súdna mapa). Podľa § 18n ods. 2 písm. d) zákona č. 371/2004 Z. z. o sídlach a obvodoch súdov Slovenskej republiky a o zmene zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov prechádza od 1. júna 2023 výkon súdnictva v ostatných veciach (teda v iných ako trestnoprávných, rodinnoprávných a obchodnoprávných veciach) z Okresného súdu Bratislava V na Mestský súd Bratislava IV. Vychádzajúc z uvedeného, vo veci sťažovateľky je v súčasnosti príslušným súdom Mestský súd Bratislava IV.

37. V záujme efektívnosti poskytnutej ochrany sťažovateľke ústavný súd prikázal mestskému súdu podľa čl. 127 ods. 2 ústavy a § 133 ods. 3 písm. a) zákona o ústavnom súde konať v predmetnej veci bez zbytočných priet'ahov, pretože ku dňu prerokovania ústavnej sťažnosti nebolo napadnuté konanie právoplatne skončené (bod 2 výroku rozhodnutia).

38. Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadosťučinenie.

39. Podľa § 133 ods. 3 písm. e) zákona o ústavnom súde ak ústavný súd ústavnej sťažnosti vyhovie, môže priznať sťažovateľovi primerané finančné zadosťučinenie, ak o to požiadal.

40. Podľa § 123 ods. 2 zákona o ústavnom súde ak sa sťažovateľ domáha primeraného finančného zadosťučinenia, v ústavnej sťažnosti uvedie rozsah, ktorý požaduje, a z akých dôvodov sa ho domáha.

41. Sťažovateľka si v ústavnej sťažnosti žiada priznať primerané finančné zadosťučinenie 3 000 eur z dôvodov uvedených v bode 8 tohto rozhodnutia.

42. Pri určení primeraného finančného zadosťučinenia ústavný súd vychádzal zo zásad spravodlivosti aplikovaných Európskym súdom pre ľudské práva, ktorý spravodlivé finančné zadosťučinenie podľa čl. 41 dohovoru priznáva so zreteľom na konkrétne okolnosti prípadu.

43. Ústavný súd vzhľadom na okolnosti posudzovanej veci považoval za potrebné priznať sťažovateľke finančné zadosťučinenie. Pri svojom rozhodovaní vzal do úvahy všetky okolnosti danej veci, predovšetkým nečinnosť okresného súdu, jeho neefektívny postup a celkovú dĺžku napadnutého konania, majúc na pamäti to, že cieľom priznania primeraného finančného zadosťučinenia je len zmiernenie ujmy pocitovanej z porušenia základných práv alebo slobôd zaručených ústavou, resp. záväznou medzinárodnou zmluvou, považoval priznanie sumy 500 eur sťažovateľke za primerané finančné zadosťučinenie podľa § 133 ods. 3 písm. e) zákona o ústavnom súde (bod 3 výroku rozhodnutia).

44. Podľa § 135 ods. 1 a 2 zákona o ústavnom súde ak ústavný súd prizná sťažovateľovi primerané finančné zadosťučinenie, orgán verejnej moci, ktorý porušil základné práva alebo slobody, je povinný sťažovateľovi primerané finančné zadosťučinenie zaplatiť do dvoch mesiacov od nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia ústavného súdu. Ak ten, komu bolo uložené zaplatiť sťažovateľovi finančné zadosťučinenie, v tejto lehote priznané finančné zadosťučinenie sťažovateľovi nezaplatí, v zmysle odseku 2 citovaného ustanovenia sa zvyšuje finančné zadosťučinenie priznané ústavným súdom o 5 % za každý aj začatý rok omeškania až do jeho zaplatenia.

VI. Trovy konania

45. Sťažovateľka si uplatnila náhradu trov konania pred ústavným súdom, ktoré jej vznikli v súvislosti s právnym zastupovaním právnou zástupkyňou.

46. Ústavný súd pri rozhodovaní o náhrade trov konania vychádzal z obsahu súdneho spisu. Za prvé dva úkony právnej služby, t. j. prevzatie a prípravu zastupovania a podanie ústavnej sťažnosti, vychádzal z priemernej mesačnej mzdy zamestnanca hospodárstva Slovenskej republiky za prvý polrok 2022, ktorá bola 1 252 eur, keďže išlo o úkony právnej služby vykonané v roku 2023. Odmena za jeden úkon právnych služieb za rok 2023 v zmysle § 11 ods. 3 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“) predstavuje sumu 208,67 eur. Takto stanovená odmena predstavuje pri dvoch úkonoch 417,34 eur, s režijným paušálom 2 x 12,52 eur (§ 16 ods. 3 vyhlášky) spolu 442,38 eur. Pokiaľ ide o ďalšie úkony právnej služby – repliku sťažovateľky a doplnenie ústavnej sťažnosti z 5. septembra 2023, ústavný súd konštatuje, že neobsahujú nové, resp. ústavnoprávne relevantné skutočnosti, ktoré mu nie sú známe, preto odmenu za uvedené úkony nepriznal. Keďže právna zástupkyňa sťažovateľky je platiteľkou dane z pridanej hodnoty, uvedená celá suma bola zvýšená o daň z pridanej hodnoty vo výške 20 % podľa § 18 ods. 3 vyhlášky a podľa zákona č. 222/2004 Z. z. o dani z pridanej hodnoty v znení neskorších predpisov. Ústavný súd teda priznal úspešnej sťažovateľke náhradu trov právneho zastúpenia 530,85 eur (bod 4 výroku rozhodnutia).

47. Priznanú náhradu trov právneho zastúpenia je mestský súd povinný uhradiť na účet právne zástupkyne sťažovateľky (§ 62 zákona o ústavnom súde v spojení s § 263 CSP) označenej v záhlaví tohto nálezu v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 20. septembra 2023

Luboš Szigeti
predseda senátu